

Iacob qui nondum natus nihil agere potuit. nihil aliud dilexit nisi
gratutū suae misericordiae donum. Similiter mesurū nihil aliud odio habuit. nisi
originale peccatum. cuius merito uniuersa humani generis massa damnata est.
Genus namque humanum adeo ipsa radice damnatus est. ut si nullus hominū
saluarentur. Nemo iusta apud dominum posse inuenire querelā sed potius alius p
euntibus disceret. quia & ipse periret. nisi divina gratia cuperet. Poterit aliquis
ad haec dicere. Si uerū est quod dicas. genitius deus qui ex parte humana generis massa
alterū elegit. alterū nullis suis precedentib; meritis repbauit. Ideoq; apostolus que
stione sibi opposuit. subiungens. Quid ergo dicemus? Namquid iniquitas apud dominum
desidereret. Nulla h. iniquitate di factum est. sed iustitia & miseratione. Alterū enī
pindebitā gratiam elegit. Alterum iustissimo iudicio reprobauit. & hoc uult quod
art. Absit. Uolens aūratione probare quod dixerat. adiecit. Morbi enim dicit.
Miserebor cuius misertus fuero. & mihi p̄stabo cuius miserebor. Sed nūquid solvit
his uerbis hanc questionem. utiq; magis eam ligare uidetur. Quod tamen ita
potest intellegi. cuius misertus fuero eligendo & praedestinando. eius misere
rebor per gratiam uocando. & cuius miserebor per gratiam uocando. et mihi p̄stabo
ad fidem producendo & iustificando. & quia dixerat iacob pindebitā gratiam di elec
tum. Mox generalē sentiat ad eandem gratiam com mendandā intulit. dies.
Igitur non uolentis. neq; currentis. sed miserentis est di. Sane sciendū quia sic
nullus credit nisi diuina uocante gratia. ita nullus credit nisi uolens. Cur
ergo dicit apostolus. non. u. n. c. est. Scilicet quia utrūq; id est uoluntatem
& cursum addiuina gratiam referre uoluit. Non est enim uolentis hominis
quia bonum uelle a se ipso ^{be} non potest. Non est currentis quia ipse currere
id est bonis operibus perficere non potest. sed miserentis di. cuius gratia puentis
bonū uelle accipit. & cuius misericordia adiutus. bene currere sufficit. Verum
tamen sicut uoluntas nostra & cursus nihil boni operari potest nisi diuina gra
tia ueniat. ita & gratia diuina nihil innobis boni operatur. nisi uoluntate nostrā di
uinae uoluntati iungantur. Sic ergo dicimus. n. u. c. s. m. & di. ita nō dicere pos
sumus nō miserentis di. sed uolentis & currentis hominis. Si quis hoc dicere ui
det. Nunquid hoc sensit apostolus. Absit. immo totū ad illū referri uoluit. deo scrip
tū. Uoluntas autem adū p̄parat. Ipse quippe p̄parat & p̄partitū iuuat. Sequitur.

luctuā qm̄ dūmō nō sūs mēritū sūt virib. s̄saluari posse cognouerūt. perfidēz̄ z̄pi
 iustificacy sunt; id eō q̄ dicit a p̄stolōz̄. Ius tra am. dūrem. quā e exfide. et; fūbil
 uero sc̄cups legēm iustitie. id legēm veteris testamēti ī qua p̄ceptum est.
 quē admodum populus vī hostiārum oblationib. purifica p̄or. dum eiū sōpe
 rnb. s̄saluari posse credidit. In legēm vī dīc̄ p̄on p̄tuenit. Secundūm
 q̄ p̄ legēm iustitie ḡnēam ēn̄ dicit. per quām hō p̄tificiatur. & quā p̄tē
 rnt. Ilāq̄l interrogat̄ quare hoc factum sūt. Id caro ipse se interrogat̄ dīcep.
 quare. & responder̄ quā non exfide. Sed exoperib. leḡs. sub. s̄saluari posse
 credidērunt. Namquā sus mēritū legēm se accēp̄t̄. & sus vīmbus ī plōre
 posse. eūsq̄ operib. saluari credidērunt. id caro ī tūscāri p̄on meruerunt.
 offendērūt ī mārla p̄dem offēsionis. Lap̄s offēsionis est xp̄s; qui la p̄fūtū
 meruit. propriez̄ humānū fragilitatis humilitatem. Dum enim humilis homo
 inter bōes uparuit. quasi lap̄s ī eāt̄. Sed xp̄s tantum lap̄s est. videntib;
 lap̄s offēsionis. cæcis. id est incredulīs. p̄ am eēt̄ offēdūt ad lap̄dem.
 lap̄s id est p̄t̄ p̄t̄ parvū uxēr manib; p̄phorām. erat̄ & factus est mons
 magnus. qm̄ xp̄s faciūs h̄mīlis homō agnitus est d̄s. & adorāt̄ur a cūnotis gentib.
 In hūne lap̄de offēdūrunt iudei. qm̄ parvū hānēi putunt̄. in eūm credere nō dūrēt̄.
 H̄ic s̄criptum est. ecce ponā in s̄fōnā lap̄dem offēsionis. & p̄p̄oram scandalū.
 Il̄ ad verba. oī p̄t̄ p̄t̄ sum ad p̄phorām. vīon mons est hierusalēm. dñs ergo.
 in s̄fōnā labidē offēsionis posuit. qm̄ filium suum exiudēs carnem sumere
 fecit. Lata autem xp̄s dicitur. p̄pter fida sollicitūtēm. ipse enim est fidei.
 fundūmentū. s̄ne quā in exp̄gnabile & singulare p̄fidūm est omnib;as
 ad se configrentib;. Sed p̄p̄ra scāndalū factus est iudeis. qm̄ mortuū homīno
 uidēries. scāndalū rāni sunt. & in eūm credere disp̄p̄erunt. Vnde idem ap̄ts.
 alibi p̄ospredicāmus xp̄m crucifixum. iudeis quidem scāndalūm. genib;
 uīt̄ scāndalū. Et omnis credit̄ in eūm p̄oneon sūndetur. Credulitas illa
 accipienda est hoc loco. que operib. adimplētur. Confusio uero. quām
 solūmali habebunt iudei iudici. cū eoz peccata omnib;as manifesta erunt;
 Vnde alibi idem apostolus. p̄olite ante temp. iudicare. quo adusq; uēnat dñs
 cōlluminas abscondit̄ cōbrarūm. & cōcerā. & dñs in eo. p̄ib; optū
 qd̄ non reuelāx̄. Quicūq; igit̄ crediderit et fidei suā operib; adimplēverat.